

KALUF, -úv, m. sing. (pop.) Hufvud.

Anm. Ordet är förkortadt af *Pickatuf*, hvilket åter är förvängdt af det tyska *Pickelhaube*, pickelhufva.

KALVILL, kallvill, m. 3. En sort välsmakliga äpplen.

KAM, kámm, m. 2. pl. *kammar*. 1) Redskap af horn, elfenben, messing, trä, med tätt sittande fina spetsar (Kamtänder), och brukadt till att reda, rengöra och putsa hår. Hårkam. *Putsa håret med en k.* (Fig.) *Skära alla öfver en k.*, bedöma alla lika, utan all åtskilnad. — 2) (klädesfabr.) Dylikt redskap, hvarmed ull reds. — 3) Se *Våfsked*. — 4) Benämning på flera, en hårkam liknande verktyg. — 5) Öfversta delen af något, när den löper ut i en lång sträckning. *Kammen på ett berg*. — 6) Den i allmänhet röda köttlappen öfverst på hufvudet af vissa fåglar, isynnerhet höns, t. ex. en tuppkam. — 7) Ryggen på en åker ell. dess höjdsträckning. — 8) (skepp.) Den ändan af en bordläggningsplanka, som är fastad i stäfspejningen. — 9) (bergv.) Uppstående rygg eller streck af annat stenslag i malmgång eller grufva. — 10) *Kammar* kallas äfven de afrundade träkuggar, som vid blåsterverk sitta i blåshjulsstockarna och hvarmed belgorna nedtryckas. — *Ss. K-formig, -lik.*

KAMBLAD, n. 5. (bot.) Ett växtsläkte af de egentliga Ormbunkarna, i skogar. *Blechnum Spicant*. — Kallas äfv. Björnkam.

KAMBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Borste att rengöra kammar med.

KAMBRICK, kámmbrick, m. sing. En sort fint, starkt och tätt bomullstyg. Bomulls-kammarduk, Sockerduk. Har sitt namn deraf, att den först tillverkades i Cambray.

KAMÉ, m. 3. (fr. *Camée*) Ädelsten, bestående af tvenne olikfärgade lager, af hvilka det ena i forntiden utskars med upphöjda figurer, och det andra bibehölls orördt såsom grund. [Camé.]

KAMEL, -él, m. 3. 1) Släkte af de idislande djuren, med lång hals, slät fårnos, klufven öfverläpp. *Camelus*. Dit höra, utom den egentliga Kamelen, Dromedaren, Llama, Alpaco och Vigugna. — 2) En art af nyssbemänte släkte i Asien och Afrika, 6 till 7 fot hög öfver bog och länd, 12 till 15 från hjessan till marker, med tvenne pucklar på ryggen; begagnas af sandöknarnes inbyggare såsom lastdjur. *Camelus bactrianus*. — 3) (skepp.) Apparat, medelst hvilken skepp kunna tagas af grund.

KAMELDRIFFVARE, -eldri'vare, m. 3. Person, som sköter, fodrar och pådrifver en lastdragande kamel på tågen genom öknarna.

KAMELEONT, kameleá'nt, m. 3. 1) Ett slags ödla, 14 tum lång, med spetsigt, trekantigt hufvud och ganska lång svans; kan uppblåsa sig till ansenlig tjocklek eller sammanfalla till ett torrt skinn; antager ofta färg efter de föremål, som äro honom närmast. *Chamæleo africanus*. — 2) (fig.) Menniska med flyktigt, föränderligt sinne.

KAMELFVING, se *Kamexing*.

KAMELGARN, kamelgárn o. kamelgárn, n. sing. Garn, spunnet af kamelhår (hem. 2), och som väfves till ovalskade tyger, t. ex. kamlott.

KAMELGET, -éljét, f. 3. pl. — *getter*. Se *Angoraget*.

KAMELHÅR, kamelhår o. kameelhår, n. 3. 1) Hår af kamelen. *Af k. förfärdiga Afrikas nomader sina tält och utanplagg*. — 2) De långa, sidenaktigt glänsande, föga krusiga håren af Angora- eller Kamelgeten.

KAMELOPARD, kamelåpard, m. 3. Se *Giraff*.

KAMELOTT, se *Kamlott*.

KAMELULL, f. sing. Se *Kamelhår*, 2.

KAMELVAKTARE, m. 3. En, som vaktar och ansar kameler.

KAMERAL-EXAMEN, --åläxámänn, m. sing. Det akademiska prof, som måste afläggas, för att vinna inträde i rikets räkenskapsverk.

KAMERALIST, ---i'sst, m. 3. 1) Tjenstemän i kammarverket. — 2) En, som studerar kameral-vetenskapen.

KAMERAL-LAGFARENHET, f. sing. Sammanfattningen af de stadgar, som hafva afseende på statens inkomster och utgifter.

KAMERAL-VETENSKAP, f. sing. Vetenskap, som handlar om källorna för en stats inkomster, samt uppgifver, huru de uppbäras, förvaltas och användas.

KAMERERÄRE (uttalas vanligen: kammrér), m. 3. (lat. *Camerarius*, af *Camera*, kammare) 1) (ursprungl.) En, som hade uppsigt öfver rum, der kostbarheter och konstskatter förvarades. — 2) (i Sverige) a) Benämning på de tjenstemän i åtskilliga embetsverk, hvilka förvalta kassan och ansvara för räkenskaperna. — b) Titel, som stundom gifves kassörer hos enskilda personer. — Skrifves äfv. *Kamerer* eller *Kamrer*.

KAMEXING, kámmá'xing, m. sing. Se *Elfvång*.

KAMFER, kámmf'r, m. sing. (fr. *Camphre*, af lat. *Camphora*) En hvit, genomskinlig, starkt luktande, eterolja i fast form, som fås af Kamferträdet. [Camphert, Kamfert, Kamphert.]

KAMFEROLJA, kámmf'r-å'llja, f. 1. (farm.) Ett slags olja, erhållen genom lösning af kamfer i mandel- eller vallmoolja.

KAMFERSPIRITUS, kámmf'rspi'rituss, m. sing. Kamfer, upplöst i vinspirituss.

KAMFERSYRA, f. 1. (kem.) Syra, som erhålles genom flera gånger upprepad destillering af rökande salpetersyra öfver kamfer.

KAMFERTRÄD, m. 3. En art af Lagerträden, på Japan och Borneo; deraf erhålles kamfer, dels genom frivillig utsvettning, dels genom utkokning ur veden och roten. *Laurus Camphora*.

KAMFODER, n. 3. eller

KAMFODRAL, n. 3. o. 5. Fodral, till förvarande af en kam

KAMGRÄS, n. 3. En mängårig gräsväst, på sandfalten i södra Sverige. *Kecleria cristata*. — Kallas äfv. Kamtåtel.

KAMHJUL, n. 3. (mek.) Stjernhjul (se d. o.), på hvilket kuggarne äro satta vinkelräta mot hjulets plan i ytan af dess omkrets. Kallas äfv. Kronhjul.

KAMHÖNS, n. 3. Naturalhistorisk benämning på de vanliga hönsen, med afseende på deras röda köttkam.

KAMICKY, -i'cky, m. Se *Hornvadare*.

KAMILLBLOMMA, kami'llblómma, f. 1. Ettårig växt med små hvita, vålluktande blommor; begagnas mycket i medicinen. *Matricaria Chamomilla*. Kallas äfv. Kamelblomma, Kommenteblommor, Sötört, Sötblomster, Söttupper, Hvitkullor, Hvitört, Hvitkryddor, Hvitpigor, Guldblommor.

KAMIN, -i'n, m. 3. (grek. *Kaminos*) Eldstad i ett boningsrum, spisel.

KAMLOTT, kámmlått, m. sing. Tyg af kamelgarn, stundom blandadt med silke i varpen.

KAMMA, v. a. 1. Med kam reda, rengöra, putsa. *K. hår, ull. K. frám, néd, úpp, út*,